

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr 1726 van 14 september 2007
in de zaak X/IVe kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Afghaanse nationaliteit, op 12 juli 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché F. VEREKEN die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 6 september 2006 het Rijk binnenkwam, diende op 8 september 2006 een asielaanvraag in. Op 22 juni 2007 werd door de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en subsidiaire bescherming genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *"U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Jalalabad (provincie Nangarhar). U woonde in het district Koh-e-Safi (provincie Parwan) en bent Pashtoun van origine. Uw vader was een belangrijk commandant van X. Zijn rivaal, commandant X, vluchtte naar de Panshir-vallei toen de Taliban aan de macht kwamen. Uw vader kende niet langer militaire activiteiten. Zeven jaar geleden kwam X naar het dorp en vermoordde met zijn mannen uw vader. Daarna keerden zij terug naar de Panshir-vallei. Toen de Taliban van de macht verdreven waren, keerde X terug naar de streek. In het begin kende u geen problemen met deze man maar later kwam hij u drie maal bedreigen. Hij vreesde*

namelijk dat u uw vader zou opvolgen of zijn dood wou wreken. Bovendien werd u door de autoriteiten gezocht omdat u beschuldigd werd van samenwerking met de Taliban. U vluchtte in 2004 naar Engeland waar u asiel vroeg. De Engelse autoriteiten gaven u in 2005 het bevel het land te verlaten. U verbleef nog enige tijd illegaal in Engeland. In september 2006 kwam u naar België. Op 8 september 2006 diende u bij de Dienst Vreemdelingenzaken een asielaanvraag in."

3. De feiten worden niet betwist door de partijen.

Ten gronde

1. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (R.v.St., X, nr. 118.506, 22 april 2003).
2. Uit het administratief dossier blijkt dat onderzoek van verzoekers vingerafdrukken op de Dienst Vreemdelingenzaken uitwees dat verzoeker reeds in 2004 asiel heeft aangevraagd in het Verenigd Koninkrijk, waar hem de vluchtelingenstatus geweigerd werd. Na confrontatie gaf hij dit toe. Een terugnameverzoek werd door de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk geweigerd. Verzoeker laat na enige documentatie voor te leggen met betrekking tot zijn asielpcedure in het Verenigd Koninkrijk. Ter terechtzitting beweert hij dat hij zich er op dezelfde gegevens heeft gebaseerd.
3. Nopens de status van vluchteling.
 1. Verzoekers voorgehouden vrees is tweeledig. Enerzijds beweert hij commandant X, de rivaal van zijn vader, te vrezen en anderzijds de autoriteiten, die hem zouden verdenken van samenwerking met de Taliban.
 1. Verweerder hecht geen geloof aan verzoekers voorgehouden profiel van zoon van een belangrijk commandant omdat zijn verklaringen te vaag zijn en in strijd met objectieve informatie. De bestreden beslissing stelt: *"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u de zoon van een belangrijk commandant zou zijn. Zo kon u niet verduidelijken waarom net uw vader in 1360 (1981) commandant werd. U beweerde dat hij bekend en geliefd was maar u had geen idee wat uw vader deed vooraleer hij commandant zou zijn geworden (CGVS, TG, p.8). Toen het Commissariaat-generaal u voorts vroeg enkele namen van andere X commandanten op te sommen, noemde u X, X en X*

(CGVS, TG, p.8). Het is bevreemdend dat u tijdens het gehoor in dringend beroep nog verklaarde dat X en X Talibancommandanten waren (CGVS, DB, p.11). Voorts beweerde u dat ook X en X commandanten van X waren in Parwan. U bleek echter niet te weten in welke regio of in welk district van de provincie zij actief waren (CGVS, TG, p.9). Het is ongeloofwaardig dat u, als zoon van een belangrijk commandant, niet meer informatie over deze personen zou kunnen geven. Nog merkwaardiger is het feit dat u niet de vlag of het symbool van X kent (CGVS, TG, p.10) en u niet op de hoogte bleek van het feit dat X, de leider van uw vaders partij, ten tijde van de Taliban naar Teheran (Iran) vluchtte (CGVS, TG, p.10). U zegt over dit laatste dat het niet gekend was waar hij verbleef. In werkelijkheid was het algemeen geweten dat hij zijn toevlucht in Teheran had gezocht. Toen u verder werd gevraagd naar de ideologie of het doel van de partij waarvan ook u lid zou zijn, getuige uw lidkaart, bleek u hiervan in het geheel niet op de hoogte (CGVS, TG, p.13). Dit is zeer merkwaardig. U stelt verder dat uw partij 'de macht wil', en dat X nog nooit aan de macht was. Dit is geheel foutief: in werkelijkheid was X in het verleden reeds eerste minister van Afghanistan. Over de activiteiten van uw vader was u bovendien erg vaag. Uw vader zou zijn leven hebben gewijd aan de strijd tegen X maar behalve X kon u zich geen andere commandant van X in Parwan herinneren (CGVS, TG, p.11). U kon zich behalve Logar en Charasiab geen andere plaatsen herinneren waar uw vader tegen X vocht (CGVS, DB, p.15), u bleek geen namen van tegenstanders van uw vader in Logar te kennen (CGVS, DB, p.15) en u kon op geen enkele manier preciseren wanneer uw vader precies zou hebben gevochten (CGVS, DB, p.15). Verder kon u zich behalve X, X, X en X geen enkele Mudjaheddingroepering bij naam herinneren (CGVS, TG, p.11). Dergelijke vaststellingen maken het hoogst onwaarschijnlijk dat uw vader een commandant was. Aangezien dit activisme van uw vader aan de basis zou liggen van uw beweerde problemen, komen ook uw asielmotieven in een bedrieglijk daglicht te staan."

2. Het verzoekschrift stelt: "Verzoeker merkt op dat zijn vader een lokaal commandant was. Over de precieze activiteiten van zijn vader kan hij weinig informatie verschaffen, gezien hij zelf niet betrokken was bij de gevechten waar zijn vader aan deelnam. Verzoeker heeft gegronde redenen om vervolging te vrezen vanwege commandant X. X vreesde immers dat u uw vader zou opvolgen of zijn dood wou wreken. Bovendien werd hij door de autoriteiten gezocht omdat hij beschuldigd werd van samenwerking met de Taliban. Aldus kon verzoeker geen beroep doen op de bescherming van de autoriteiten tegen de activiteiten van commandant X."
3. Inzake commandant X blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker bijzonder weinig over hem afweet. Tijdens het verhoor in de fase ten gronde kon verzoeker over zijn functie enkel zeggen "hij heeft een hoge rang", maar kon niet zeggen wat zijn bezigheden inhielden. Als verklaring voor zijn onwetendheid gaf hij "Ik heb het niet gevraagd. Ik ben niet geïnteresseerd en heb geen tijd om dat te doen" Aangezien verzoeker X aanwees als zijn grote opponent moet hij deze minstens voldoende kunnen toelichten. Ter terechtzitting kon verzoeker de volledige naam van X niet geven: "Hij stond bekend als X." Als hem vervolgens gevraagd wordt naar de militie waarvan hij deel uitmaakt, antwoordt hij enkel "Karzai", terwijl dit geen militie is.
4. Verweerder meent terecht dat verzoekers beperkte kennis onverenigbaar is met zijn voorgehouden profiel van zoon van een commandant. Van een lid van een belangrijke familie kan verwacht worden juiste en gedetailleerde informatie te kennen over de politieke verhoudingen en spanningen in Afghanistan. Voor zover

verzoeker direct geconfronteerd werd met de partijgenoten en strijdmakkers van zijn vader moet hij ze ook concreet kunnen toelichten. Het is onaanvaardbaar dat hij zelfs geen weet heeft van elementaire gegevens zoals het symbool en de ideologie van de X. Verzoekers asielaanvraag is ongeloofwaardig en zijn verklaringen zijn dermate onvoldoende dat getwijfeld kan worden over zijn bekendheid met de Afghaanse maatschappij en dus zijn beweerde nationaliteit.

2. Verzoeker beweert tenslotte ook vervolging te vrezen daar hij beschuldigd wordt van lidmaatschap van de Taliban en terroristische activiteiten. Verzoeker legde in dit verband een arrestatiebevel neer.
1. Inzake het arrestatiebevel dient te worden vastgesteld dat het merkwaardig is dat dit dateert van 2006, een moment waarop verzoeker volgens zijn verklaringen reeds 2 jaar in Engeland vertoefde, en terzelfdertijd vermeldt dat verzoeker *"recently joined the terrorist Group of Taliban."* Verweerder merkt terecht op dat het niet om een officieel arrestatiebevel gaat maar eerder voorkomt als een intern politiedocument, en dat het dan ook niet geloofwaardig is dat verzoeker erin geslaagd zou zijn dit document te bemachtigen. Het document komt frauduleus voor en verzoekers bewering gezocht te worden door de autoriteiten kan evenmin overtuigen.
3. Verzoeker legde tijdens de asielaanvraag verschillende stavingsstukken voor. De Taskara is een kopie en dus geen afdoende bewijs daar het gemakkelijk te vervalsen is door allerlei knip- en plakwerk. Inzake de foto's stipt verweerder terecht aan dat verzoekers verklaring dat zijn vader erop te zien is een loutere bewering is en dat hiermee noch de identiteit, noch de hoedanigheid van de personen op de foto's bewezen is noch verzoekers eventuele familieband. De brieven die aan verzoeker werden toegestuurd behoren tot de privé-correspondentie en kunnen bijgevolg bezwaarlijk als een objectief bewijs worden beschouwd. Tenslotte legde hij nog twee lidkaarten van de X neer, één van zijn vader en één van hemzelf. Deze documenten worden niet ondersteund door coherente en geloofwaardige verklaringen en hebben dan ook geen bewijswaarde. De neergelegde documenten kunnen aldus de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag niet in positieve zin ombuigen.
4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
4. Nopens de subsidiaire bescherming.
 1. Het verzoekschrift stelt: *"Verzoeker is de mening toegedaan dat hij in zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming (...) Verzoeker verwijst naar de vervolgingen door de autoriteiten, commandant X zowel als de regering, waarvan hij het slachtoffer is geworden. De dreiging met de dood en de arrestatie dienen aanzien als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst en hij vreest opnieuw hiervan het slachtoffer te worden in geval van terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker verwijst bovendien naar het feit dat er in Afghanistan een binnenlands gewapend conflict plaats heeft. Een individuele bedreiging is niet noodzakelijk om de subsidiaire bescherming te genieten."*
 2. Verzoekers verklaringen zijn dermate zwak dat ze niet enkel zijn voorgehouden profiel van zoon van een commandant ongeloofwaardig maken, maar ook zijn

bekendheid met Afghanistan. Zo verklaarde verzoeker onder meer dat X nooit aan de macht was, terwijl deze in werkelijkheid eerste minister was van Afghanistan. Zijn onbekendheid met de milities en hun leiders maken zijn afkomst van Afghanistan zeer twijfelachtig. Het feit dat hij Pashtou spreekt doet hieraan geen afbreuk aangezien deze taal ook gesproken wordt in Pakistan.

3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend en zeven door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK.